

endda fristes til at sige: for meget. Men det hænger maaske sammen med det Synspunkt, man anlægger med Hensyn til hele Spørgsmaalet. Maa jeg herom sige, at jeg forstaaer meget vel, at den højtærede Udenrigsminister lægger megen Vægt paa at bevare dette Embede, ligesom vi jo ogsaa har erfaret, at den højtærede Minister lægger megen Vægt paa at bevare den Mand, som i Øjeblikket beklæder dette Embede, og om hvem der vist i og for sig ikke kan siges andet end godt med Hensyn til de Evner og Egenskaber, han er i Besiddelse af, og som man kan nyttiggøre i Ministeriet. Nu ved jeg imidlertid, at Lovforslaget paa dette Punkt er Udtryk for et Kompromis mellem Ministeriets Standpunkt og Folketingsudvalgets Standpunkt; idet man er enedes om at bevare Stillingen indtil Udgangen af Marts 1929. Det er et af de Spørgsmaal, som vi gerne vil beskæftige os med i Landstingsudvalget, bl. a. for at undersøge, om der skulde foreligge Mulighed for at imødekomme det stærke Ønske, som den højtærede Udenrigsminister har givet Udtryk for. Men jeg maa i øvrigt sige, at jeg har ikke undladt at bemærke, at alle Partier i Folketinget er enige med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det vil da maaske paa nærværende Tidspunkt ikke være saa let at foretage Ændringer i Lovforslaget her. Men det er jo et af de Spørgsmaal, vi kan overveje.

Jeg vil ogsaa gerne pege paa et andet Spørgsmaal som egnet til Drøftelse i det kommende Udvalg. Det er Spørgsmaalet om Anden-Legationssekretærposterne i London, Berlin og Paris. Ifølge Lovforslaget bevarer man disse Stillinger, men kun som Attachéposter, ikke for Folk af 4de Lønningsklasse, men derimod for Folk af 5te Lønningsklasse. Jeg skal ikke tilbageholde den Bemærkning, at er der Steder, hvor vi kan tænkes at have betydelige udenrigspolitiske Interesser, saa maa det dog være disse 3 Steder: i London, Berlin og Paris. Jeg er ikke ganske sikker paa, at man her har udvist den fornuftigste Form for Sparsommelighed. Saa vidt jeg har erfaret, betror man Anden-Legationssekretærene meget betydningsfulde Opgaver, Opgaver, som kræver megen Omfanke og megen Modenhed og derfor megen Udvikling. Jeg finder det da noget betænkeligt at skride til den Ændring, der her er Tale om. Men om der er Mulighed for at lave om paa Lovforslaget paa dette Punkt, tør jeg ikke paa nærværende Tidspunkt udtale. Her er imidlertid et af de Spørgsmaal, om hvilke jeg gerne vilde høre Udenrigsministeriets Mening. I øvrigt giver dette

mig Anledning til at sige, at indenfor Diplomatiets er det jo, bortset fra de rent handelspolitiske Forudsætninger, i meget høj Grad Klogskab, Takt og Tone, om jeg saa maa sige Livserfaring, der kræves. Og jeg er derfor heller ikke ganske sikker paa, om det er rigtigt, naar man har indført den Bestemmelse i Lovforslaget, at de paagældende Personer falder for Aldersgrænsen, naar de naar en vis Alder, i hvilken de maaske endnu har deres fulde Arbejdskraft i Behold. Vi er herhjemme tilbøjelige til at generalisere med Hensyn til den Slags Spørgsmaal, hvad der i og for sig er en Mangel og ganske særlig paa dette Omraade. Det vil ikke være svært f. Eks. i dette høje Ting at finde Eksempler paa Medlemmer, som langt ud over den Alder, her er Tale om, ikke alene har bevaret deres Aandsevners fulde Brug, men endogsaa har bevaret deres fulde Arbejdskraft, og naar man har en værdifuld Mand i en Stilling som den, der her er Tale om, forekommer det mig at være lidt snævert at ville afskaffe ham, fordi Aarenes Antal har naaet en vis Størrelse, om jeg saa maa sige.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil nævne her som en af de Ting, jeg kunde tænke mig drøftet i Udvalget, og det er vor Repræsentation i Rusland. Et af de Lande, som har bragt os de største handelspolitiske Skuffelser, er vel nok — det tør man sige uden at forklejne nogen — Rusland, og saadan som Lovforslaget er affattet, ofrer vi ikke ubetydelige Beløb paa vor Repræsentation dér. Jeg tillader mig at henstille, at vi i Udvalget faar Oplysning om, hvad f. Eks. Generalkonsulatet i Leningrad koster, og at vi kommer til at overveje, om ikke en Vicekonsul i 4de Lønningsklasse i Stedet for en Generalkonsul i 2den Lønningsklasse kunde fyldestgøre de Krav, som med Rette maa stilles her.

Det er for mig heller ikke umiddelbart indlysende, hvilken Nødvendighed der maatte være for, at vi har en Generalkonsul i anden Lønningsklasse anbragt i Australien. Det er ikke muligt for mig at forstaa, at vore Interesser dernede skulde kræve saa megen Repræsentation, som dette er Udtryk for; jeg vilde tro, at en Vicekonsul i fjerde Lønningsklasse fuldt ud vilde forslaa.

Jeg har bemærket, at Lovforslaget aabner Mulighed for Oprettelse af en Gesandtskabspost i Konstantinopel og den nære Orient. Bare man ikke her staaer overfor betydelige Skuffelser i Forbindelse med denne Posts Oprettelse. Jeg havde